

[Melchior Kjeldsen.]

med den modstaaende Organisation, kan Formanden for Nævnet fastsætte et Dyrtidstillæg, som er større end det, vi har forhandlet om.

Jeg kan altsaa ikke tilsige mit Partis Støtte til sidste Del af Ændringen til § 4, men er villig til at se paa Sagen i et Udvalg.

Bouet: Det er jo ikke særlig dybtgaaende Ændringer, den højtærede Minister foreslaar i Loven af 7. Maj 1937 om Lærlingsforholdet, og de kan vel ikke sætte Lidenskaberne i særlig stærk Bevægelse.

Bestemmelsen om, at det stedlige offentlige Arbejdsanvisningskontor skal overtage Kontrollen i Stedet for Politimestrene, er som før sagt kun en à jour-Føring, idet dette i 1944 blev fastsat ved ministeriel Bekendtgørelse, og da Ordningen i de ca. 3 $\frac{1}{2}$ Aar, hvori den har eksisteret, har vist sig tilfredsstillende og Politimestrene gerne selv vil fritages for dette Hverv, er det ganske naturligt, at det nu fastsættes i Loven. Politimestrene bevarer i øvrigt Tilknytning til Lærlingeloven, idet Bestemmelsen i Lærlingelovens § 22 om, at Politimesteren er Formand for den Voldgiftsret, der skal afgøre Tvistigheder mellem Mester og Lærling, bibeholdes.

I den gældende Lovs § 4 hedder det, at i Fag, hvor der ikke findes en kollektiv Overenskomst mellem Fagets Arbejdsgiver- og Arbejderorganisationer vedrørende Lærlingelønnen, nedsættes der et Nævn bestaaende af Medlemmer af de paagældende faglige Organisationer og en af Den faste Voldgiftsret udnævnt Formand. Hvis der ikke foreligger en Flertalsbeslutning fra dette Nævn, kan Formanden offentliggøre sin Opfattelse af Sagen. I det Forslag, Ministeren har forelagt, staar der, at hvis Organisationerne ikke kan blive enige, kan der nedsættes et Nævn. Det maa i og for sig altsaa være en Svækkelse af den hidtil gældende Bestemmelse, for hvis nu en af Organisationerne ikke vil have nedsat noget Nævn, hvem skal saa bestemme, om der skal nedsættes et Nævn? Nu er jeg i Almindelighed ikke Tilhænger af Tvang og Fastsættelse af Lønninger gennem offentlige Nævne. Jeg ser helst, Organisationerne selv træffer Afgørelserne, bliver enige om Lønforholdene, men jeg synes, der her foreslaas noget, som betyder en Svækkelse i Forhold til den nugældende Lov.

Det, der er nyt i § 4, er dette, at Dyrtidstillæg til Lønningerne, saafremt Enighed ikke kan opnaas mellem Organi-

sationerne — altsaa hvor de ikke er fastsat ved kollektiv Overenskomst —, kan fastsættes af Nævnets Formand. Det er altsaa en tvungen Voldgift, og jeg kunde godt lide at faa at vide af den højtærede Minister og det ærede Medlem Hr. Eiler Jensen, om dette er Begyndelsen til en Kursændring, om man nu vil gaa væk fra den Modstand, man hidtil har ydet mod tvungen Voldgift. Nu hørte jeg nok, at det ærede Medlem Hr. Eiler Jensen sagde, at Lærlinge ikke havde Strejkeret, men der er jo ogsaa andre Grupper i Befolkningen som f. Eks. Funktionærer, der ikke har Strejkeret, og som vanskeligt kan faa det, og der har man jo fra socialdemokratisk Side modsat sig Indførelse af tvungen Voldgift. Jeg kunde ogsaa godt lide at vide, hvorfor man ikke er blevet ved den Bestemmelse, som er fastsat vedrørende selve Lønnen, og ifølge hvilken Formanden kan offentliggøre sin Opfattelse, hvis der ikke kan opnaas Enighed mellem Organisationerne.

At der paa mange Omraader trænges til en Forbedring af Lærlingenes Forhold er vist en Kendsgerning. Der er sikkert mange Familier, for hvem det vil være økonomisk umuligt at holde deres Børn i Lære, og derfor maa disse unge Mennesker, som Forældrene maaske gerne vil have i Lære, og som maaske ogsaa selv gerne vil i Lære, gaa over til at blive Arbejdsdreng, hvorved de kan tjene betydeligt mere end som Lærlinge. Af den Grund kan det naturligvis være formaalstjenligt, at der reguleres paa dette Omraade, thi Mangel paa Lærlinge vil jo i det lange Løb blive til Skade for Haandværket, og ikke mindst i disse Tider og den nærmeste Fremtid er det af den største Betydning, at Haandværk og Industri faar den størst mulige Lærlingetilgang. Det er muligt, at det, at man bibeholdt denne Bestemmelse om Offentliggørelse af Formandens Stilling, vilde faa den fornødne Virkning, saa at Læremestrene selv giver et Dyrtidstillæg, som er passende inden for Faget; vi vil være forhandlingsvillige paa dette Omraade, og naar Spørgsmaalet kommer til Behandling i Udvalget, kan vi jo tale om det.

Det vilde ogsaa være af Interesse, om man kunde skaffe Oplysninger om, hvordan Lønningerne i det store og hele er, og om, hvordan Dyrtidstillæggene er. Det ærede Medlem Hr. Eiler Jensen kom med nogle Tal, men det vilde være formaalstjenligt, om Ministeren kunde give nogle yderligere Oplysninger i Udvalget.

Den højtærede Minister har jo bebudet,